

Polismyndighetens föreskrifter om ändring i Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (RPSFS 2009:13, FAP 551-3) om vapenlagstiftningen;

PMFS 2016:4
FAP 551-3

Utkom från trycket
den

beslutade den 28 juni 2016.

Polismyndigheten föreskriver med stöd av 2 kap. 3 § femte stycket och 17 kap. 4 § vapenförordningen (1996:70) att de allmänna råden om synnerliga skäl i femte kapitlet i Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (RPSFS 2009:13, FAP 551-3) om vapenlagstiftningen ska upphöra att gälla och ersättas av följande föreskrifter och allmänna råd.

Allmänt om synnerliga skäl för helautomatiska vapen och enhandsvapen

Allmänna råd

Kravet i 2 kap. 6 § vapenlagen (1996:67) att det ska föreligga synnerliga skäl för att få tillstånd att inneha helautomatiska vapen eller enhandsvapen är ett uttryck för att tillståndsgivningen när det gäller sådana vapen ska vara mycket restriktiv och att den bör följa strängare normer än vad som gäller i fråga om andra skjutvapen.

När det gäller enhandsvapen finns det särskilda krav i 2 kap. 3 § första stycket 2 vapenförordningen (1996:70) på att sökanden ska

- ha fyllt 18 år,
- ha visat prov på särskild skjutskicklighet och
- vara aktiv medlem i en sammanslutning som antingen auktoriserats enligt vapenlagen eller är ansluten till en auktoriserad sådan och som inom ramen för sin verksamhet bedriver skytte med sådant vapen som ansökan avser.

När det gäller helautomatiska vapen finns det särskilda krav i 2 kap. 3 § första stycket 3 vapenförordningen på att sökanden ska

- ha fyllt 20 år,
- vara aktiv medlem i en sammanslutning för skytte vars verksamhet Försvarsmakten förklarat vara av betydelse för totalförsvaret och
- ha visat prov på särskild skjutskicklighet.

Krav på aktivt medlemskap och särskild skjutskicklighet för enhandsvapen

3 § Kravet på särskild skjutskicklighet och aktivt medlemskap enligt 2 kap. 3 § första stycket 2 vapenförordningen (1996:70) syftar dels till att säkerställa att den enskilde erhåller och vidmakthåller en säker vapenhantering, dels till att utgöra ett underlag för bedömningen av sökandens behov av det sökta vapnet.

4 § De krav på skjutskicklighet som gäller för tillstånd till innehav av enhandsvapen framgår av 5 kap. 1 och 2 §§ denna författning.

5 § För att uppfylla kravet på aktivt medlemskap ska sökanden som inte sedan tidigare innehar enhandsvapen för målskjutning

- ha varit medlem i sådan sammanslutning som avses i 2 kap. 3 § första stycket 2 vapenförordningen (1996:70) i minst sex månader och
- under de senaste sex månaderna ha deltagit i sammanslutningens skjutningar (träning eller tävling) och/eller representerat sammanslutningen i externa tävlingar, sammantaget i genomsnitt minst två gånger per månad.

6 § För att uppfylla kravet på aktivt medlemskap ska sökanden som sedan tidigare innehar enhandsvapen för målskjutning

- ha varit medlem i sådan sammanslutning som avses i 2 kap. 3 § första stycket 2 vapenförordningen (1996:70) i minst sex månader och
- under de senaste sex månaderna ha deltagit i sammanslutningens skjutningar (träning eller tävling) och/eller representerat sammanslutningen i externa tävlingar, sammantaget i genomsnitt minst en gång per månad.

Undantag från kravet i första stycket får göras vid ansökan om förnyat tillstånd att inneha vapen om det finns särskilda skäl, såsom uppehåll på grund av sjukdom, graviditet eller utlandstjänstgöring.

7 § Sammanslutningens intyg över skjutskicklighet och aktivt medlemskap enligt 2 kap. 3 § första stycket 2 vapenförordningen (1996:70) och 5 kap. 4-6 §§ denna författning ska lämnas på formuläret *Föreningsintyg* (PM 551.24).

Allmänna råd

Sammanslutningen eller medlemmen bör föra en loggbok över skytteaktiviteten. Av loggboken bör det framgå

- vem uppgifterna avser,
- datum,
- plats,
- skytteaktivitet,
- vilket eller vilka vapen som har använts vid respektive tränings- eller tävlingstillfälle och
- vem som styrker uppgifterna, t.ex. skjutledarens signatur.

Styrelsens beslut att lämna intyg över aktivitet och skjutskicklighet bör dokumenteras i ett mötesprotokoll. Genom att behörig person

Bedömningen av behovet

Allmänna råd

Allmänt

Tillstånd att inneha ett skjutvapen får enligt 2 kap. 4 § vapenlagen (1996:67) meddelas endast när den enskilde behöver vapnet för ett godtagbart ändamål. Bestämmelsen syftar till att säkerställa att vapnet kommer att användas för avsett skjutningsändamål samtidigt som utövande av seriöst skytte inte begränsas. Den restriktiva bedömning, som kravet på synnerliga skäl i 2 kap. 6 § vapenlagen innebär, omfattar även sökandens behov av vapnet.

Vid prövningen bör det göras en sammanvägd bedömning av samtliga omständigheter som sökanden har angett för att visa sitt behov.

Bedömningen av om sökanden har behov av enhandsvapen bör grunda sig på skyttens aktiva medlemskap och vapen användning samt en prognos av behovet under den kommande tidsperioden. Sökandens aktivitetsgrad och tävlingsnivå bör därvid beaktas, d.v.s. i vilken omfattning sökanden deltar på t.ex. klubb-, distrikts-, nationell eller internationell nivå.

Innehållet i ett föreningsintyg bör som regel godtas som underlag vid bedömningen av om sökanden uppfyller kravet på aktivt medlemskap och om det föreligger behov av vapen. Om det finns särskilda omständigheter som tyder på att uppgifterna i intyget är felaktiga, bör sökanden föreläggas att inkomma med ytterligare uppgifter som styrker aktivitet i föreningen och behov av skjutvapen.

Nedan följer exempel när sökanden bör anses ha ett behov av sökt enhandsvapen.

Behov av ett första enhandsvapen

Behov av ett första enhandsvapen bör anses föreligga om sökanden är aktiv medlem enligt 5 kap. 5 § denna författning.

Behov av ytterligare enhandsvapen

Behov av ytterligare enhandsvapen bör anses föreligga om sökanden

- är aktiv medlem enligt 5 kap. 6 § denna författning och
- kan visa att han eller hon inom ramen för kravet på aktivt medlemskap har tränat eller tävlat minst två gånger under de senaste sex månaderna med respektive enhandsvapen som sökanden innehar tillstånd för.

Vid behovsbedömningen bör dock inte bara användningen av de enhandsvapen sökanden innehar tillstånd för vara avgörande, utan

hänsyn bör även tas till sökandens motivering av sitt framtida behov av sökt vapen.

Om sökanden innehar ett enhandsvapen med i allt väsentligt samma konstruktion och funktion som det sökta vapnet bör sökanden dessutom motivera varför denne behöver ytterligare ett sådant enhandsvapen. Ett exempel på situationer där det kan föreligga ett behov av sökt vapen är då sökanden deltar i tävlingar på hög nivå och är i behov av ett reservvapen.

Behov av enhandsvapen vid förnyelse av tillstånd

Syftet med tidsbegränsade tillstånd för enhandsvapen enligt 2 kap. 6 a § vapenlagen (1996:97) är att säkerställa en regelbunden uppföljning och kontroll av att förutsättningarna för tillstånd är uppfyllda. Personer som inte tränar eller tävlar i målskytte har inte längre något behov av enhandsvapen för det ändamålet och uppfyller därmed inte de förutsättningar som gäller för tillstånd att inneha sådana vapen.

Vid en prövning om förnyelse av ett tillstånd att inneha enhandsvapen bör bedömningen av behovet av vapnet utgå från den historiska användningen av det aktuella vapnet men även till sökandens motivering av sitt framtida behov.

Ett behov av sökt vapen bör anses föreligga om sökanden

- är aktiv medlem enligt 5 kap. 6 § denna författning och
- kan visa att han eller hon har tränat eller tävlat med sökt vapen minst fyra gånger per år de senaste två åren.

Vid behovsbedömningen bör hänsyn tas till speciella förhållanden såsom sjukdom, graviditet och utlandstjänstgöring.

1. Denna författning träder i kraft den 15 juli 2016.

2. Bestämmelserna i 5 kap. 5 och 6 §§ träder ikraft den 15 januari 2017.

På Polismyndighetens vägnar

DAN ELIASSON

Peter Thorsell
(Rättsavdelningen)